

[Handelsministeren.]

er Grønlandsministerens svar til hr. Dohrmann. Det er vist også vanlig praksis.

Om de andre spørgsmål kan jeg sige, at den samlede anlægsudgift til den forventede LO-højskole ventes at andrage ca. 7,4 mill. kr., af hvilke halvdelen tænkes afholdt af ministeriet for Grønland og den anden halvdel af Landsorganisationen i Danmark.

Det kan også oplyses, at der i maj 1975 blev truffet beslutning om, at opførelsen af højskolen skulle påbegyndes i 1976, og man forventer herefter i indværende finansår anvendt et beløb på i alt 750.000 kr., der indgår i det omhandlede beløb på 7,4 mill. kr.

Dohrmann (FP):

Projektet skal altså finansieres af LO og danske skatteydere. Må jeg så spørge: med hvor stort et bidrag deltager de grønlandske arbejdere?

Handelsministeren (Erling Jensen):

Jeg skal orientere hr. Dohrmann om, at de grønlandske arbejdere er organiseret i en faglig organisation, der hedder GAS, Grønlands Arbejder Sammenslutning. Jeg håber, det er hr. Dohrmann bekendt, at Grønlands Arbejder Sammenslutning arbejder i et overordentlig nært samarbejde med Landsorganisationen. Det, der er tale om, er en vennetjeneste mellem faglige landsorganisationer inden for samme land, og det er en vennetjeneste, der i beløb mig bekendt er blandt de største, nogen folkelig organisation nogen sinde har ønsket til et højskolearbejde, som i øvrigt nyder almindelig anerkendelse i dette land.

Vi har her i landet 3 LO-højskoler, der alle er godkendt af folkehøjskolen, og om hvilke jeg aldrig har hørt kritik for den folkeoplysende virksomhed, de gennemfører. Jeg håber, hr. Dohrmann er enig med mig i, at det, man nu søger at gennemføre i Grønland, er noget af samme karat og af samme værdi for det danske samfund, også for grønlandske arbejdere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Grethe Philip (RV) til socialministeren:

»Vil fysioterapi til pensionister efter april 1976 kunne ydes i kommunal regie, f. eks. på

kommunale dagcentre, efter den sociale bistandslov med sædvanlig statsrefusion?«

(Spm. nr. 298).

Skriftlig begrundelse.

Inspireret af bemærkningerne til bistandslovens § 74, hvori fysioterapi nævnes som eksempel på forebyggende omsorgsarbejde, der kan tages op af kommunerne, har adskillige kommuner oprettet dagcentre med fysioterapi-afsnit. Der synes nu at være uklarhed om, hvorvidt der kan ydes refusion efter bistandsloven til dette arbejde.

Grethe Philip (RV):

Det er af vital betydning for det forebyggende arbejde med henblik på, at pensionisterne kan forblive i eget hjem, at der gives dem let adgang til fysioterapi. Herom tror jeg vi alle kan være enige.

Spørgsmålet er, om denne fysioterapi skal ligge i kommunal eller i amtskommunal regie. De hidtidige cirkulærer til bistandsloven har tilsyneladende endnu ikke taget stilling hertil, men en række kommuner, der i tillid til, at der vil kunne ydes refusion efter bistandslovens almindelige regler har oprettet fysioterapiafdelinger, er alvorligt bekymrede ved tanken om, at de dyre fysioterapiafdelinger oprettet i tilknytning enten til dagcentre eller til plejehjem måske ikke fremtidig vil være refusionsberettigede.

Jeg beder derfor socialministeren oplyse, hvordan hun ser på dette spørgsmål, og jeg spørger, om ministeren vil drage omsorg for, at der hurtigt i cirkulærereform bringes fuld klarhed over spørgsmålet.

Socialministeren (Eva Gredal):

Efter bistandslovens § 74 skal kommunalbestyrelsen sørge for, at der i kommunerne indrettes dagcentre til det omsorgsarbejde, der bedst kan foregå på en institution.

Som fru Grethe Philip nævner i begrundelsen for sit spørgsmål, fremgår det af bemærkningerne til § 74, at der tænkes på forebyggende omsorgsarbejde, og som eksempler anføres fodpleje, fysioterapi og ergoterapi. Når fysioterapi er taget med som eksempel, tænkes der på visse motionsforanstaltninger, som ofte, men ikke altid, tilrettelægges af en fysioterapeut. Det er rimeligt, at det skal betragtes som et led i omsorgsarbejdet. Egentlig fysioterapi er en behandling, og behandlingen er en